

בונלגוריה

קוראת לך

נמשכת ההרשמה לטיולי קיץ 1965

טיולים ליחידים ולקבוצות, ביקורים וסיורים בסופיה, בהרי בורביץ ובילוי מרענן על חולות הזהב, הרביירה של הים השחור.

התרגעות וריפוי במעינות המינרליים המפורסמים

פרטים והרשמה:

"אוניברס"

חברה לתיירות והובלה בע"מ הנציגה הכללית של בלקנטוריסט

תל-אביב: רחוב רמב"ם 17

תל-אביב: רחוב אחד העם 11

חיפה: דרך העצמאות 88

חברות הסברה תישלחנה לכל דורש.

יחסים מיניים חופשיים בעד או נגד?

זוהי הבעיה הנחשפת בסרט הבריטי החדש "בובת הבתולים"

זו הבעיה אבל מהו הפתרון? תראו השבוע בסרט "בובת הבתולים"

על בד קולנוע "ירון" בת"א

מכתבים

שפיטתו של איש אל-פתח מוכיחה כי אנו עדיין פרימיטיביים בכמה מובנים. ראשית, המשפט הצבאי מופעל אצלנו נגד אנשים שהוא כלל לא נועד עבורם. שנית, השפיטה למות מופקדת בידי חיילים בדרגות קצונה בינוניות.

ניר

שלישית, קיימים אצלנו אנשים רבים המאמינים כי בכוחו של עונש מוות להרתיע מסתנגנים. הרתיע רק אצלנו קיימים אידיאליסטים מ-סוגו של אלי כהן ז"ל?

עונש המוות — כפי שהוברר בדמשק וכפי שנתגלה על ידי תגובות הציבור בארץ — נועד כי עיקרו לתצרוכת פנימית. הגיע הזמן שהעולם הזה יפתח במערכה בלתי פוסקת לביטולו.

שמחה ניר, קרית-טבעון

השטות הגדולה של השנה תהיה הוצאתו להורג של איש אל-פתח. או יאבד לישראל גם היתרון המוסרי, שעוד היה לה, על סדריה. אכיבה יפת, תל-אביב

פסקדינו של שופט-השלום התל-אביבי יוסף בן-חנן, מלפני כשנה, קבע תקדים כפול. אחד נגע העולם הזה בלבד: כי היתה זו הפעם היחידה ב-15 שנות קיומה של המערכת הנוכחית, שהשבועון המסויים נמצא אשם בהוצאת דיבה, כאשר כתב כי טעות — מתחת לתמונה של התפרעות חולי-גאנים דתיים בירושלים, נגד פעילי הליגה למניעת כפייה דתית — כי אחד בשם כוכב-לב נמצא בתמונה זו. על כן הטיל השופט קנס של 200 ל"י על העורך, המו"ל וה-מפיץ.

התקדים השני שקבע אותו שופט נגע ל-חופש העתונות. הוא פסק, כי השלושה יתנו ערכות לתנהגות טובה למשך שנתיים, ב-סך אלפיים ל"י או חודשיים מאסר. כלומר, אם תוך שנתיים מתנן גור-הדין יעבור אחד מן השלושה על אותו סעיף בחוק הפלילי, ישלמו אוטומטית את הקנס הגבוה או ילכו לבית-הסוהר.

בעירעור שהגיש בשמנו עורך-הדין שלמה כהן-צידון, התעכב בעיקר על התקדים ה-שני. ואומנם, בפסקדינו, קיבלו השופטים המחוזיים את טענותיו, ביטלו את חלק גור-הדין שחייב אותנו ב"התנהגות טובה". קבעו השופטים אז:

"כוח ההרתעה מצוי גם בקנס — לא דווקא בערכות. לגבי עתון וכתב-עת, ערכות בכספים בממדים גדולים עלולה לכפות הר-כגיגית על המערכת, ולשמש חרב פיפיות אשר תרתיע אותם, במישרין או בעקיפין, מפני זכותם להשתמש בחופש הפירסום ו-מפני החובה שהעתונות חבה לציבור. אין זה רצוי להשתמש בעונש כזה לגבי עתון, אלא לגבי מקרים יוצאים מן הכלל וחמורים ב-יותר."

***

לא כאן המקום לנתח את המניעים שדחפו אותו פקיד דתי במשרד הסעד המפ"לי לה-גיש את המשפט, או לחשוף באיזו מידה צומד משהו מאחוריו. די בשלב זה להזכיר, כי אותו כוכב-לב התפרסם בפרשת חטיפתו של יוסלה שוחמכר, כאחד מתומכיו של הסב החוסף. העולם הזה, כזכור, עמד אז בין ראשי המחנה של דורשי מציאת הילד והעגשת חוספיו הניפשיים.

מכל מקום, החלטת שלושת השופטים ה-מחוזיים לא סיפקה את כוכב-לב, והוא הגיש עירעור לבית-המשפט העליון. לא נגד גובה הקנס שהוטל על העתון — אלא דווקא נגד ביטול הערכות להתנהגות טובה, אותה חרב פיפיות שנועדה, לדברי השופטים, להרתיע אותנו מלהשתמש בחופש הפירסום ו-ב-מילוי חובתנו הציבורית כעתונאים.

בשבוע שעבר נסגר סוף-סוף המעגל ה-משפטי. נשיא בית-המשפט העליון, שמעון אגרנט, והשופטים העליונים אלפרד ויתקון ואלהיה מני, נתנו את פסק-הדין בעירעור זה. וכך קבעו:

"לדעתנו, אין מקום להתערבותנו בהחל-טתו של בית-המשפט המחוזי לגבי עניין זה, ונימוקנו אנו למסקנה זו הוא: החיוב

דגל דוילאומי

הכתבה "חמש דקות לשעת האפס" (העולם הזה 1448), גילתה תמונה מחרידה על מצבה של מקי: "תכנים אישיים וטריקים אירגו-ניים, ממש כמו במפלגות הציוניות. אני רחוק מרעיונות הקומוניזם, אך דוגל בהתקרבות עברית-ערבית בישראל. לכן חבל לי שמקי" תתפלג לפי מוצא לאומי: עברים לחדר וערבים לחדר.

פילוג במק"י מחזק את הדעה, המחייבת את עורכי העולם הזה לצאת ברשימה לבחיר-רות לכנסת השישית: תהיה זו הרשימה היחידה המסוגלת לגייס סביב דיגלה עברים וערבים כאחד, שתלחם למען שלום ולמען השתלבות ישראל במרחב.

יעקב בר, חיפה

גם אני בעד לכתכם ברשימה לבחירות לכנסת.

ד. אליעזר, ירושלים

פתח למוות

מדינה שגבולה פרוץ לרוצחים ולמחב-לים, חייבת לשוב ולהנהיג את עונש המוות. כל התיאוריות המתחסדות, על קדושת חיי-אדם, אינם בנות-קיימא במצב הקיים. כי הרוצה להבטיח את חייו ואת חיי ילדיו, חייב להתכונן לנקוט בצעדים לא-ניעמיים, כמו הוצאתו להורג של איש אל-פתח.

אבינועם באכיוף, רחובות